

imødefommende som mulig. Jeg skal ikke nægte, at flere af de Krav, der ere stillede, jo nok have deres Grund i, hvad Billighed ellers tilfiger, men man skal ikke blot tage Hensyn til Billighed fra een Kant, men ogsaa til Billighed fra andre Kanter. Vi, som have levet blandt Landboerne, vide navnlig, hvorledes Skatterne, ikke blot de kongelige, men ogsaa de communale, have været i en bestandig stigende Tilvæxt i de senere Aar. Man mener maaskee, at Bondestanden kan udrede Alt, hvad den skal i den Henseende; ja, jeg vil ikke nægte, at hvor Formuen er parret med Avlsbruget, er der der Noget at tære af, men hvor dette ikke er Tilfældet, trykker Tiden, saa der er den største Grund til, navnlig i et Aar som dette, at tage Hensyn dertil. Men kaste vi Blikket længere ud, saa indseer jeg, at det ikke kan føre til noget Godt for Statshuusholdningen strengt at blive ved at vise en overdreven Karrighed i at gaae ind paa Regjeringens Forlangender. Jeg maa derfor henholde mig til, hvad flere ærede Taler allerede i Forveien have antydet, at det vistnok er paa høie Tid, at man seer sig om efter, om der ikke i flere Retninger i vore finantzielle Conti kan findes Modvægt til at dæmpe ned paa de stadig stigende Udgifter. Jeg skal derfor henstille til det Udvalg, som vil blive nedsat til at prøve Finantsforslaget, om det ikke er en absolut Nødvendighed indtrængende at holde paa, at der, hvad der igaar flere Gange blev antydet, bliver nedsat en Commission til at underkaste vort hele Finantsvæsen en gennemgribende Revision. Jeg tror, at man skulde slydte Folket dette, thi det kunde let skee, at der kunde blive en saadan Misforståelse med hele vor nuværende constitutionelle Forfatning, at vi vilde komme til at angre det. Det var kun disse almindelige Bemærkninger, jeg vilde henstille til den ærede Forsamlings Betænkning, og da jeg, som jeg før yttrede, har fundet, at Detaillen paa dette Stadium allerede er mere end udtømmende behandlet, skal jeg ogsaa afholde mig fra at gaae ind paa Detaillen. Der er dog blot et eneste Punkt, som jeg vil tillade mig at berøre. Vi vide jo, at vort Pensionsvæsen

er Noget, der trykker vor hele finantzielle Stilling. Der er imidlertid en Deel af Pensionsvæsenet, nemlig Entepensionsvæsenet, som det forekommer mig, at man kunde slippe noget nemmere fra. Jeg vil ikke sige, at der just vilde vindes saa overmaade Stort derved i pecuniair Henseende, men der vilde i alt Fald opnaaes en meget simplere og meget lettere Ordning. Jeg mener, at man ligesaavel i de høiere Embedsclaser, som skeet er i Skolelærerstanden, kan indføre det, som der er blevet indført ved en af de nye Skolelove, at man gjør vedkommende Embedsmand det til en Pligt i sin Embedstid at sikkre sin eventuelle Enke en Overlevelsesrente. Administrationen vilde derved slippe for meget Bryderi og Rigsdagen med.

M. Sæge: Det er mig saa yderligt imod at begjære Ordet anden Gang især ved en Sags første Behandling, at jeg paa ingen Maade skulde have ladet mig friste til idag at sige noget ydermere, naar jeg ikke havde fundet det nødvendigt at berigtige nogle Udtryk, som iforgaars faldt fra den høitærede Finantsministers Side. Det, en Minister siger, bør jo have en ganske anden Vægt end det, som et enkelt Medlem fremfører, men man bør da ogsaa kunne gjøre Krav paa en nogenlunde Nøiagtighed i en saadan høitæret Ministers Ytringer. Den høitærede Finantsminister vilde aabenbart sige mig noget meget Gaardt, og dette skulde jeg ikke have det Allermindste imod, men jeg finder, at den høitærede Minister er uberettiget til at paadutte mig Ting, som ere fuldstændig urigtige. Den høitærede Minister har sagt, at mine Referater ere ucorrecte, og at han navnlig forrige Aar havde bebudet en extraordinair Lov om Udgifter til Krigsministeriet; men dersom han vil have den Godhed at see efter i Tidendens Spalte 100, vil han finde, at jeg udtrykkelig bemærkede det, som han antede over, jeg ikke havde fremført. Dermed staaer i Forbindelse, hvad den høitærede Minister udtalte angaaende Forelæggelsen af Fernhandelen, idet han nemlig siger: „Ikke anderledes forholder det sig med det ærede Medlems Ytringer“. Jeg havde nemlig sagt, at den høitærede Minister